

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wiesław Pędziwiatr
Sędziowie:	SSA Witold Franckiewicz (spr.) SSA Edward Stelmasik
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2013 r.

sprawy **D. W. (1)**

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k.

D. S. (1)

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k.

P. S. (1)

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora wobec oskarżonych D. W. (1) i P. S. (1) oraz apelacji wniesionych przez oskarżonych D. W. (1) i D. S. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 14 marca 2013 r. sygn. III K 90/12

I. zaskarżony wyrok wobec oskarżonych D. S. (1) i P. S. (1) utrzymuje w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. (1) w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności (punkt V wyroku)

2. w miejsce rozstrzygnięć zawartych w punktach I, II, III i IV części dyspozytywnej przyjmuje, że oskarżony D. W. (1) czynny zarzucane w punktach od I do VIII części wstępnej wyroku, popełnił w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na

podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego od dnia 31 maja 2012r. do dnia 13 sierpnia 2013r.,

3. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci noża kuchennego wymienionego w protokole zatrzymania rzeczy (k.455 akt), oznaczonego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...),

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. (1) utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. D., adw. A. M., adw. Z. K. po 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonych D. W. (1), D. S. (1), P. S. (1) w postępowaniu odwoławczym oraz po 138 zł podatku VAT,

V. na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. stwierdza, iż koszty postępowania odwoławczego odnośnie oskarżonego P. S. (1) ponosi Skarb Państwa;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalania oskarżonych D. W. (1) i D. S. (1) od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

D. W. (1) i D. S. (1) oskarżeni zostali o to, że

I. w dniu 13 lutego 2012r. w L. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep (...) S.A” w ten sposób, że wtargnęli do wnętrza sklepu, a następnie trzymając w dłoni nóż zażądali od pracownicy sklepu (...) wydania pieniędzy z kasy, po czym zabrali w celu przywłaszczenia mienie o wartości 225 zł, czym działali na szkodę sklepu (...) we W.,

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk

II. w dniu 28 maja 2012r. w L. działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep spożywczy przy ul. (...) w ten sposób, że wtargnęli do wnętrza sklepu, a następnie trzymając w dłoni nóż zażądali od pracownicy sklepu (...) wydania pieniędzy z kasy, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pokrzywdzonej,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk

III. w dniu 29 maja 2012r. w L. działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep (...) przy ul. (...) w ten sposób, że wtargnęli do wnętrza sklepu i trzymając w dłoni nóż zażądali od pracownicy sklepu (...) wydania pieniędzy z kasy, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pokrzywdzonej oraz wejście do sklepu klientów,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk

a nadto D. W. (1) i R. C. oskarżeni zostali o to, że:

IV. w dniu 14 maja 2012r. w L. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep (...) w ten sposób, że wtargnęli do wnętrza sklepu, a następnie trzymając w dłoni nóż, który przystawili w okolice brzucha pracownicy sklepu (...) zażądali wydania pieniędzy z kasy, po czym zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze i papierosy o łącznej wartości 3071,20 zł na szkodę M. O., przy czym R. C. zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 17 września 2010r. w sprawie o sygn. akt II K 464/10 za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 25.08.2011r. do dnia 10.04.2012r. (k. 198)

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk wobec D. W. (1) i o czyn z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wobec R. C.

V. w dniu 22 maja 2012r. w L. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep (...) w ten sposób, że wtargnęli do wnętrza sklepu, a następnie trzymając w dłoni nóż, który przystawili w okolice brzucha pracownicy sklepu (...) zażądali wydania pieniędzy z kasy, po czym zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze i papierosy w łącznej kwocie 1700,58 zł czym działali na szkodę W. K., przy czym R. C. zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 17 września 2010r. w sprawie o sygn. akt II K 464/10 za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 25.08.2011r. do dnia 10.04.2012r. (k. 198)

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk wobec D. W. (1) i o czyn z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wobec R. C.

a nadto D. W. (1) i P. S. (1) oskarżeni zostali o to, że:

VI. w dniu 17 lutego 2012r. w L. działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep (...) w ten sposób, że wtargnęli do wnętrza sklepu, a następnie trzymając w dłoni nóż zażądali od M. B. wydania pieniędzy z kasy, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pokrzywdzonej oraz pojawienie się osób postronnych, czym działali na szkodę I. G.

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk

a nadto D. W. (1) oskarżony został o to, że:

VII. w dniu 06 lutego 2012r. w L. przy ul. (...) dokonał napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep (...) w ten sposób, że wtargnął do wnętrza sklepu, a następnie trzymając w dłoni nóż zażądał od I. K. wydania pieniędzy z kasy, po czym zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze i papierosy w łącznej kwocie 2200 zł czym działał na szkodę M. S.

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk

VIII. w dniu 17 marca 2012r. w L. dokonał napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia na sklep spożywczy przy ul. (...) w ten sposób, że wtargnął do wnętrza sklepu, a następnie trzymając w dłoni nóż zażądał od pracownicy sklepu (...) wydania pieniędzy z kasy, po czym zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1000 zł, czym działał na szkodę A. S. (1)

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk.

Sąd Okręgowy w Legnicy z dnia 14 marca 2013 roku (sygn. akt III K 90/12) orzekł:

1. oskarżonych D. W. (1) oraz D. S. (1) uznał za winnych popełnienia czynów opisanych w pkt I, II i III z tym, że przyjął, iż zarzucane przestępstwa oskarżeni popełnili w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 280§2 kk w zw. z art. 14§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył im kary po 3 lata pozbawienia wolności,
2. oskarżonych D. W. (1) oraz R. C. uznał za winnych popełnienia czynów opisanych w pkt IV i V z tym, że przyjął, iż zarzucane przestępstwa oskarżeni popełnili w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk i za to wymierzył im kary:
 - a) oskarżonemu D. W. (1) na podstawie art. 280§2 kk w zw. z art. 91§1 kk - 3 lat pozbawienia wolności,
 - b) oskarżonemu R. C. na podstawie art. 280§2 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 91§1 kk - 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,
3. oskarżonego D. W. (1) uznał za winnego popełnienia przestępstw opisanych w pkt VII i VIII z tym, że przyjął, iż zarzucanych przestępstw oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk , zaś czyn opisany

w pkt VIII popełniony został na szkodę A. S. (2) i za to na podstawie art. 280§2 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności,

4. oskarżonych D. W. (1) oraz P. S. (1) uznał za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt VI ustalając, że sklep (...) na terenie którego sprawcy dopuścili się przestępstwa położony jest przy ul. (...) w L. i za to wymierzył kary:

a) oskarżonemu D. W. (1) na podstawie art. 280 § 2 kk w zw. z art. 14 § 1 kk - 3 lat pozbawienia wolności,

b) oskarżonemu P. S. (1) na podstawie art.280 § 2 kk w zw. z art. 14§1 kk przy zastosowaniu art. 60§2 i §6 pkt 2 kk - roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 91§1 i § 2 kk wymierzył oskarżonemu D. W. (1) karę łączną 5 lat pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 69§1 i §2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk oraz art. 73§1 kk warunkowo zawiesił wobec P. S. (1) wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3 oddając go w tym czasie pod dozór kuratora,

7. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności wobec oskarżonych D. W. (1), D. S. (1) i R. C. zaliczył okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 31 maja 2012r. do dnia 14 marca 2013r.

8. na podstawie art. 44§2 kk orzekł przez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod poz. 11, 12 i 13 wykazu dowodów rzeczowych,

9. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych zaliczając je na rachunek na rzecz Skarbu Państwa.

10. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońców ustanowionych z urzędu adw. adw. A. M., Z. D., B. M. oraz Z. K. po (...),40 brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli:

- prokurator Prokuratury Rejonowej w Legnicy na korzyść oskarżonego D. W. (1) oraz na niekorzyść P. S. (1),

- obrońca oskarżonego D. W. (1),

- obrońca oskarżonego D. S. (1).

Prokurator Rejonowy w Legnicy zarzucił:

I. obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 91 § 1 kk w pkt od I do V części dyspozytywnej wyroku poprzez przyjęcie wobec oskarżonego D. W. (1) trzech ciągów przestępstw oraz nie zaliczenie w poczet żadnego z nich czynu opisanego w pkt VI części i orzeczenie na podstawie art. 91 § 1 i 2 kk kary łącznej w sytuacji, gdy oskarżony D. W. (1) dopuścił się w/w czynów w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, co winno skutkować przyjęciem, iż czynów tych dopuścił się w ramach jednego ciągu przestępstw i wymierzeniem na podstawie art. 280 § 2 kk i art. 14 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk jednej kary

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na niesłusznym zastosowaniu wobec oskarżonego P. S. (1) za czyn opisany w pkt VI części wstępnej wyroku instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w sytuacji, gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przemawia przeciwko twierdzeniu, iż w sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” w rozumieniu art. 60 § 2 kk dopuszczający zastosowanie tej instytucji

III. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 44 § 2 kk poprzez nie orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego w postaci noża kuchennego o długości 31 cm z rękojeścią z tworzywa sztucznego koloru czarnego z wgłębieniem na palec,

zabezpieczonego protokołem zatrzymania rzeczy w dniu 31 maja 2012 r. od oskarżonego D. W. (1) i oznaczonego jako dowód rzeczowy DRZ (...), w sytuacji kiedy służył on do popełnienia przestępstwa

wnosząc o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt od I do V części dyspozytywnej wyroku poprzez przyjęcie, iż oskarżony D. W. (1) czynów zarzucanych mu w pkt od I do VIII części wstępnej wyroku dopuścił się w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 280 § 2 kk i art. 14 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzenie mu kary 5 lat pozbawienia wolności,
2. zmianę zaskarżonego orzeczenia w pkt VIII części dyspozytywnej wyroku poprzez orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego w postaci noża kuchennego i długości 31 cm z rękojeścią z tworzywa sztucznego koloru czarnego z wgłębieniem na palec, zabezpieczonego protokołem zatrzymania rzeczy w dniu 31 maja 2012 r. od oskarżonego D. W. (1) i oznaczonego jako dowód rzeczowy DRZ (...),
3. uchylenie zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego P. S. (1) i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego D. S. (1) zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na ustaleniu, że oskarżony popełnił przypisane mu czyny, opisane w pkt I i II części wstępnej wyroku, podczas gdy prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) i drugiego ze współoskarżonych D. W. (1), złożonych na rozprawie w dniu 17.10. 2012 roku, winny skutkować uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia zarzucanych jemu czynów albowiem w dniu 13.02.2012 r. i w dniu 28 maja 2012 r. oskarżony D. S. (1), nie brał udziału w tych zdarzeniach
2. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 7 kpk, 410 kpk, polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i zastąpienie jej oceną dowolną poprzez odmowę wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego D. W. (1) w toku postępowania sądowego oraz zeznaniom świadka P. W. złożonych także na etapie postępowania sądowego, podczas gdy swobodna ocena tych dowodów daje podstawę do ustaleń ich wiarygodności i winna skutkować uniewinnieniem oskarżonego D. S. (1) od zarzucanych jemu czynów opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku.
3. rażąco niewspółmierność kary, polegającą na wymierzeniu młodocianemu oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, podczas gdy postawa oskarżonego, jego warunki osobiste, uzasadniały nadzwyczajne złagodzenie kary i wymierzenie jej, poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

wnosząc o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego D. S. (1) od zarzucanych mu czynów, opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku;
- nadzwyczajne złagodzenie kary za czyn III i wymierzenie kary, poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;

ewentualnie o:

- uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego D. W. (1) zarzucił:

rażącą niewspółmierność kary i nie zastosowanie środka związanego z dyrektywą sądowego wymiaru kary dla młodocianego, polegających na:

a) wymierzeniu bezwzględnej kary pozbawienia wolności młodocianego w wymiarze łącznym 5 lat pozbawienia wolności, którą należy uznać za rażącą i niewspółmiernie wysoką oraz nie orzeczenie warunkowego zawieszenia jej wykonania i bez uwzględnienia dyrektywy sądowego wymiaru kary określonego w art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 54 § 1 kk aby sprawcę wychować,

b) pominięcie przy orzekaniu kary okoliczności łagodzących, mianowicie faktów, że oskarżony D. W. (1) w czasie popełnienia lub usiłowania kradzieży nie wyrządził żadnej krzywdy fizycznej osobom, którym groził użyciem noża, gdyż nigdy nie miał zamiaru jego użycia, a także w sytuacji usiłowania kradzieży nie stosował fizycznej przemocy,

wnosząc o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej w wymiarze 3 lat, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, oddając oskarżonego pod dozór kuratora, a także zobowiązując go do uzupełnienia wykształcenia przez podjęcie nauki w szkole lub w zawodzie oraz podjęcie pracy zarobkowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

1. odnośnie apelacji Prokuratora Rejonowego w Legnicy jest ona zasadna w odniesieniu do oskarżonego D. W. (1), natomiast okazała się oczywiście bezzasadna wobec oskarżonego P. S. (1) (uzasadnienia wyroku w tym zakresie nie sporządzono wobec braku wniosku strony – art. 457 § 2 kpk).

Sąd Apelacyjny w pełni podzielił zarzut zawarty w pkt. I apelacji prokuratora, polegający na obrazie prawa materialnego, tj. art. 91 § 1 kk w pkt. od I do V części dyspozytywnej wyroku poprzez utworzenie trzech ciągów przestępstw i pozostawieniem czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku poza ciągiem przestępstw.

Sąd Okręgowy utworzył trzy ciągi przestępstw:

1. obejmujący czyny opisane w pkt. I, II, III popełnione przez oskarżonych D. W. i D. S.,
2. obejmujący czyny opisane w pkt. IV, V popełnione przez oskarżonych D. W. i R.C.,
3. obejmujący czyny opisane w pkt. VII, VIII popełnione przez oskarżonego D. W..

Poza ciągami przestępstw pozostał zatem czyn opisany w pkt. VI przez oskarżonych D. W. i P. S..

Ciąg przestępstw choć jest szczególną odmianą tzw. zbiegu realnego przestępstw, różniąc się od niego zasadniczo konsekwencją prawną w postaci wymierzenia jednej kary (art. 91 § 1 kk), stanowi swoistą całość ze względu na więzi łączące w nim poszczególne przestępstwa, podlegającą łącznej ocenie sądu w zakresie wymiaru kary /wyrok SN z 8.07.2008 r., III K 31/08, por. M.Dąbrowska – Kardas, P. Kardas – Czyn ciągły i ciąg przestępstw, komentarz do art. 12 i 91 kk, Zakamycze 1999 r., s. 112/. Cechy wyróżniające ciąg przestępstw od innych wypadków realnego zbiegu przestępstw to: składające się na ciąg przestępstwa popełnione zostały w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu realizują znamiona tego samego czynu zabronionego, brak wyroku chociażby nieprawomocnego co do któregośkolwiek z nich, który zapadł w okresie między pierwszym, a ostatnim z przestępstw / por. uchwała SN z 11.08.2000 r., I KZP 17/00/.

Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że wobec oskarżonego D. W. (1) zachodzą warunki do zastosowania instytucji ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk ale niesłusznie utworzył trzy ciągi przestępstw, pozostawiając poza ciągiem jeden czyn / opisany w pkt VI części wstępnej wyroku/. Wydaje się, chociaż wprost Sąd I instancji nie wskazał tego w pisemnym uzasadnieniu wyroku, że Sąd tworząc powyższą konstrukcję trzech ciągów przestępstw, kierował się kryterium tożsamości sprawców popełniających poszczególne ciągi przestępstw. Tego typu kryterium nie jest decydujące przy

tworzeniu konstrukcji ciągu przestępstw, co spowodowało, że czyn opisany w pkt. VI części wstępnej pozostał /niezasadnie/ poza ciągiem przestępstw. Czyn ten został popełniony przez oskarżonych D. W. (1) oraz P. S. (1) w dniu 17 lutego 2012 roku, wyczerpując znamiona z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk. Zachowane zostały wszelkie przesłanki przyjęcia czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku w ramach ciągu przestępstw. Stworzenie trzech odrębnych ciągów było niezasadne, skoro istniała zbieżność kwalifikacji prawnej wszystkich przestępstw, podobny sposób ich popełnienia, a przede wszystkim zbieżność czasowa:

- a) w dniu 6 lutego 2012 r. popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. VII części wstępnej wyroku,
- b) w dniu 13 lutego 2012 r. popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. I części wstępnej wyroku,
- c) w dniu 17 lutego 2012 r. popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. VI części wstępnej wyroku,
- d) w dniu 17 marca 2012 r. popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. VIII części wstępnej wyroku,
- e) w dniu 14 maja 2012 r. popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. IV części wstępnej wyroku,
- f) w dniu 22 maja 2012 r. popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. V części wstępnej wyroku,
- g) w dniu 28 maja 2012 r. popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. II części wstępnej wyroku,
- h) w dniu 29 maja 2012 r. [popełnione zostało przestępstwo opisane w pkt. III części wstępnej wyroku.

Powyższe zestawienie przekonuje o krótkich odstępach czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego D. W. (1) w różnych konfiguracjach personalnych.

Wobec spełnienia wszystkich przesłanek do zastosowania jednego ciągu przestępstw, przypisanych oskarżonemu D. W. (1), Sąd Apelacyjny – uwzględniając apelację prokuratora wniesioną na korzyść oskarżonego – zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego wobec tegoż oskarżonego, przyjmując, że wszystkie przypisane przestępstwa popełnione zostały przez oskarżonego D. W. (1) w ramach jednego ciągu przestępstw.

Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko prokuratora, że pomimo zmiany wyroku, orzeczona przez Sąd Okręgowy kara łączna w wysokości 5 lat pozbawienia wolności winna pozostać, w niezmienionej wysokości, również w sytuacji wymierzenia jednej kary za ciąg przestępstw z art. 280 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk.

Podniesione przez Sąd Okręgowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku okoliczności obciążające oskarżonego, w sposób zasadniczy zadecydowały o zasadności wymierzenia kary pozbawienia wolności w powyższej wysokości /szerzej w części uzasadnienia dot. apelacji obrońcy oskarżonego D. W./.

Sąd Apelacyjny uznał za zasadny zarzut opisany w pkt. II apelacji prokuratora w zakresie nie orzeczenia przez Sąd Okręgowy w pkt VIII części dyspozytywnej przypadku dowodu rzeczowego w postaci noża kuchennego o długości 38 cm z rękojeścią z tworzywa sztucznego koloru czarnego z wgłębieniem na palec, zabezpieczonego protokołem zatrzymania rzeczy w dniu 31 maja 2012 r. /k. 93/ w mieszkaniu oskarżonego D. W. (1), który służył do popełnienia przestępstw. Powyższy dowód rzeczowy oznaczony został w wykazie dowodów rzeczowych poz. DRZ (...)/k. 455/.

Orzeczenie Sądu Apelacyjnego oparte zostało o przepis art. 44 § 2 kk, zaś zmiana zaskarżonego wyroku odnosi się do oskarżonego D. W. (1).

2. Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego D. W. (1) – apelacja jest niezasadna.

Zauważyć należy, że w wywiedzionej apelacji obrońca zarzucił rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu D. W. (1) kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności, zaś Sąd Apelacyjny uchylił powyższe rozstrzygnięcie wobec zmiany zaskarżonego wyroku i wymierzenie jednej kary za ciąg przestępstw. Niemniej jednak, Sąd Apelacyjny powyższą

apelację potraktował jako zawierającą zarzut wobec ewentualnie wymierzonej kary pozbawienia wolności w wymiarze wnioskowanym przez prokuratora w apelacji oskarżyciela publicznego.

Sąd Apelacyjny nie dostrzegł przesłanek, które dawałyby podstawę do obniżenia wymierzonej oskarżonemu D. W. kary 5 lat pozbawienia wolności /poprzednio kary łącznej/ i określił wysokość kary za ciąg przestępstw w tej samej wysokości. Sąd Apelacyjny w pełni zaaprobował podniesione przez Sąd Okręgowy na str. 37-39 pisemnego uzasadnienia wyroku, okoliczności zarówno obciążające oskarżonego, jak też okoliczności łagodzące. Sąd Okręgowy bardzo obszernie, rzetelnie i przekonująco uzasadnił powyższe okoliczności, zasadnie wskazując na dotychczasowy tryb życia oskarżonego charakter popełnionych przez niego przestępstw, zakres przestępczej działalności, współdziałanie z innymi osobami, które zaangażował do tej działalności, a także absolutny brak skruchy, brak zrozumienia naganności swojego postępowania. Na aprobatę zasługuje wskazana celowość wymierzenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności, w pełni realizująca dyrektywę wynikającą z przepisu art. 54 kk. Brak jest przesłanek do złagodzenia kary pozbawienia wolności poprzez orzeczenie w niższym wymiarze /niż 5 lat/ lub poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Z tych przyczyn apelacja obrońcy oskarżonego D. W. (1) nie została uwzględniona.

3. Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1) – apelacja nie została uwzględniona.

Sąd Okręgowy dokonał szczegółowych ustaleń faktycznych dotyczących przestępstw opisanych w pkt. I, II i III części wstępnej wyroku, a następnie przypisanych oskarżonym D. W. (1) i D. S. (1).

Sąd I instancji, dokonując powyższych ustaleń, oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego D. W. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym /odnośnie czynów opisanych w pkt. I, II i III / oraz wyjaśnieniach oskarżonego złożonych na rozprawie sądowej /odnośnie czynu III/. Ustalenia Sądu Okręgowego oparte zostały również na podstawie częściowych wyjaśnień oskarżonego D. S. (1) /czyn opisany w pkt. III/.

Apelujący nie kwestionował ustaleń Sądu I instancji, skutkujących przypisaniem oskarżonym D. W. i D. S. popełnienie przestępstwa opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku, stanowiącego usiłowanie rozboju kwalifikowanego w dniu 29 maja 2012 roku w L., przy ul. (...), w sklepie (...).

Apelujący obrońca oskarżonego zarzucił Sądowi I instancji dokonanie błędnych ustaleń faktycznych, sprowadzających się do przypisania oskarżonemu D. S. popełnienia przestępstw opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku, w sytuacji, gdy – według obrońcy – oskarżony D. S. powyższych przestępstw nie popełnił. Obrońca w głównej mierze odwoływał się do konsekwentnych wyjaśnień oskarżonego D. S., który na każdym etapie postępowania, nie przyznawał się do popełnienia tychże przestępstw.

Sąd Okręgowy przypisując oskarżonemu D. S. popełnienie czynów opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku, uznał, iż istnieją dowody, które pozwalają na przypisanie oskarżonemu D. S. popełnienie tychże przestępstw. Do nich zaliczył wyjaśnienia oskarżonego D. W. złożone na etapie postępowania przygotowawczego oraz złożone na tymże etapie postępowania zeznania świadka P. W..

Sąd I instancji poddał szczegółowej ocenie powyższe dowody, zaś przyjęte stanowisko szeroko i przekonująco uzasadnił, przedstawiając argumenty na str. 26-32 pisemnego uzasadnienia wyroku. Powyższe stanowisko, bez konieczności przytaczania zasadności zawartych tamże argumentów, Sąd Apelacyjny w pełni podzielił. Ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji poszerzona o zasadę bezpośredniości, jest w pełni przekonująca. Złożone przez oskarżonego D. W., wyjaśnienia podczas postępowania przygotowawczego w czasie wielokrotnych przesłuchań zarówno przez funkcjonariusza Policji /k.114/, przez prokuratora /k.136, 138, 321/, a także podczas posiedzenia Sądu Rejonowego dotyczące zastosowania tymczasowego aresztowania /k.140/, jednoznacznie wskazują na udział oskarżonego D. S. w popełnieniu wspólnie z oskarżonym D. W. czynów opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku. Poparte zostały zeznaniami świadka P. W. /k.74/, a także własnoręcznie sporządzonym oświadczeniem przez oskarżonego D. W. /k.77/.

Sąd Okręgowy dokonał również oceny podanej przez oskarżonego D. W. przyczyny zmiany wyjaśnień, w których obciążał oskarżonego D. S.. Podane okoliczności zostały zweryfikowane poprzez przesłuchanie w charakterze świadka funkcjonariusza Policji R. R. /k. 842/. Okoliczności podawane przez oskarżonego D. W. dotyczące stosowania wobec niego niedozwolonych metod przesłuchania, nie zostały potwierdzone jakimkolwiek dowodem, stąd też podawane przez niego okoliczności nie zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Nie sposób jest przyjąć za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego D. W., iż popełniał przestępstwa z inną osobą, której danych personalnych nie zna i nie jest jej w stanie wskazać. Zasadnie zatem należało przyjąć, że zmiana wyjaśnień przez oskarżonego D. W. poprzez nie obciążanie wyjaśnieniami złożonymi w postępowaniu sądowym, wynikała z chęci pomocy oskarżonemu D. S., będącego kuzynem oskarżonego D. W..

Sąd Apelacyjny nie dostrzegł błędu w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji w zakresie przestępstw opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku. Nie sposób jest również uznać aby dokonana przez Sąd Okręgowy ocena dowodów nastąpiła z naruszeniem granic wyznaczonych przepisem art. 7 kpk. Sąd Okręgowy dokonując swobodnej oceny dowodów, uczynił to z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutu rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu D. S. (1) kary 3 lat pozbawienia wolności za ciąg trzech przestępstw. Nie znalazł bowiem podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu Okręgowego zawartego na str. 39-40 pisemnego uzasadnienia wyroku w zakresie szerokiego przedstawienia okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących, które legły u podstaw wymierzenia kary pozbawienia wolności. Wniosek obrońcy o zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, a następnie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie mógł zostać uwzględniony, wobec przewagi okoliczności obciążających oskarżonego. Orzeczona kara spełnia wszelkie wymogi określone przepisami art. 53 i 54 k.k.

Z tych względów apelacja obrońcy oskarżonego D. S. nie została uwzględniona, a wyrok Sądu Okręgowego jako merytorycznie zasadny, w tym zakresie podlegał utrzymaniu w mocy.

Orzeczenie o kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonych znajduje uzasadnienie w art. 29 ustawy – prawo o adwokaturze i § 14 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm./.

Z uwagi na to, że apelacja Prokuratora wniesiona wobec oskarżonego P. S. (1) nie została uwzględniona, zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżonych D. W. i D. S. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, z uwagi na ich sytuację materialną, uniemożliwiającą ich poniesienie.